Ч. 274. Пятниця 22 (9) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Справа водних доріг в буджетовій комісиї. — Нарада членів австрийскої делеґациї. — Заколот в Персиї.

Вчерашне, послідне перед сьвятами, засідане палати послів тревало коротко, бо закінчило ся вже о 2 годині з полудня. По промові п. Галля, справоздавця о внесенях в справі контрактових урядників, принято внесеня комісиї, а відтак полагоджено кілька дрібнійших внесень, а вкінци внесене комісиї дорожняної. Предсідатель закрив засідане о год. 2 з полудня і пожелав послам „веселих сьвят“ та „нового року“. О реченци слідуючого засіданя будуть посли повідомлені письменно.

Справа водних доріг була обговорювана на засіданю буджетової комісиї в присутности п. Президента міністрів ґр. Штірґка і пп. міністрів: скарбу Залеского, торговлі Реслера і публичних робіт Трнки.

П. Міністер скарбу Залеский у відповіди п. Корошеця заявив, що дійстно правительство в послідних місяцях розписало оферту на будову каналу від галицко-шлеской границі до Висли та що для частини сего простору, менше-більше для 12 клм., будову вже роздало. Будова має розпочати ся ще сего місяця. То, що діє ся на сім поли в послідних роках і тепер, діє ся на основі закона з 11-ого червня 1901 року, якого 1 §. виразно постановляє будову сплавного полученя від галицко-шлеской границі до Висли, а відтам до сплавної части ни Днїстра. В 6 §. сего закона сказано, що будова каналу має почати ся найпізнїйше в 1904 році та, що потрібні початкові праці мають бути перервані так вчасно, аби сей речинець міг бути додержаний і що будова має бути скінчена найпізнїйше за 20 літ. Міністер, каже, розумів би закид вже радше з того, що в 1904 році не почато будови, як з того, що о 7 літ пізнїйше починає ся її по думці і на основі закона.

Що до справи покритя, то бесідник зазначує, що в §. 8 закон призначує на те 250 мілїонів корон. З тої суми ще 117 міліонів є до розпорядимости. На основі тих кредитів в послідних 10 роках переведено ряд водних будівель, як: каналізацию Лаби, Молдави, Висли під Краковом та реґуляцию ріжних рік.

Що-до галицкого каналу, про який говорив пос. Корошец, то міністер повідомляє, що є на те 30 міліонів, з чого 14 міліонів є вже звязаних, а 54 міліони видано в послідні м часі. Звістно, що виконано початкові роботи і, що переведено викупно ґрунтів. Отже правительство гадає, що має повне право приступити тепер до будови каналу, коли початкові праці, а особливо конечні викупна ґрунтів, вже залагоджені.

По промові міністра Залеского розвела ся дискусия.

Пос. Маркль (нім. люд.) звернув ся з запитом до міністра скарбу в справі участи краю в коштах, дальше що-до того, чи будуть видатки понад кредити, визначені законом з 1901 р. і вкінци, чи гроші добуто дорогою позички, чи може позичку затягне ся на основі закона з 1901 року.

Міністер скарбу Залеский відповів, що участь Галичини в коштах запевнена краєвим законом з 1904 р., на основі якого край причиняє ся до загальних коштів 12·5 прц. Щодо кредиту, то міністер знов зазначив, що з 250 міліонів, які визначено законом, лишило ся ще 117 міліонів, з чого до 30 припадає на Галичину. В § 8 закона з 1901 р. сказано, що покрите потрібних видатків, які повстануть по 1912 р., має бути в пору запевнене на основі закона. Такий закон, який по думці сеї постанови має бути внесений перед 1912-им роком, буде палаті предложений і буде містити запевнене кредитів на дальші праці в слідуючім році. Палата буде мати нагоду заняти становище в справі сего закона.

Пос. Вольф (нім. рад.) виступив против того, аби з цілого закона з 1901 р. була викона лише галицка частина. Се є безправне, аби

---

39)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Що би менї то помогло? Ніякий суд не вислухав би мене! Він має в своїх руках банки, біржу і правительство. Одним махненем своєї руки може викликати паніку на біржи або повалити міністерство. Він давав гроші на виборчу борбу, яка довела до керми теперішне міністерство, а его сестра є жінкою президента.

— А однако він убив Мартінеца! — сказав Тініоль.

— Так.

На хвилю стало в комнаті зовсім тихо, аж старий скрикнув:

— А знаєте зовсім певно, що то він справді?

Кокеніль виймив кілька фотоґрафій з кишені і мовчки подав єму.

— Той самий — як капля води, хоч і без бороди — вітхнув Тініоль.

— Отже то є барон Ґайдельман-Брук — додав аґент.

— І має сотки міліонів — воркнув Тініоль, торгаючи свій чорний вус. — Маєте вже який плян, пане Павле?

— Плян? До чого?

— Аби того міліонового чорта всадити там, де він належить! — відповів пристрастно батько Тініоль.

Аґент з вдячним поглядом стиснув его руку.

— Ваше довіріє приносить менї честь, батьку Тініоль! Ви справді гадаєте, що я міг би то зробити?

— Алеж очивидно, очивидно!

— Не знаю добре — відповів Кокеніль задумавши ся. — Може бути, але — я не буду того пробовати. Про мене може барон спокійно спати.

Тініоль зірвав ся з крісла; его малі очка палали гнївом.

— Не вірю, не хочу повірити! — кричав. — Не позволю собі сказати, що Павло Кокеніль боїть ся! Боїте ся?

— Здасть ся менї, що ні — відповів аґент усьміхаючи ся.

— Або підкуплений? — Алеж Павла Кокеніля не можна підкупити, що?

— І я так гадаю.

— А щож до чорта маєте на думці, коли кажете, що не хочете вже рушати тої справи? — горячив ся старий.

Аґент витягнув депешу з кишені.

— Перечитайте, то старий друже і — і дякую вам за ваше добре мнїнє?

Повели пересували ся очи батька Тініоля по синім папері.

„Павло Кокеніль, вілля Монморенсі, Париж.

Дім і стодола сеї ночи від підпалу згоріли. Ваша мати урáтована, але ранена. Пан Абель каже, що асекурацийна поліса неважна. Прошу сейчас приїздити.

Ернестина“.

— Яке нещастє! Яке нещастє! — нарікав Тініоль. — Не гнївайте ся на мене, пане Павле! Я нїчо о тім не знав.

Він вхопив руку Кокеніля і сердечно її стиснув.

— Я знаю — дайте спокій — відповів той лагідно.

— І ви справді гадаєте, що в тім его рука? — спитав Тініоль по хвили.

— Зовсім певно. Та шифрована телеграма мусіла містити вказівки. Він сам мене остерігав — сказав менї тоді: Насамперед ваш пес, а коли то не поможе, ваша мати. Она для мене одиноким добром, она для мене всім, Тініоль — він закрив лице руками. — Она має сїмдесять і — ні, я — покидаю ту справу. Не можу до того допустити!

Старий не знав, що відповісти, лиш ходив безрадний і гнївний по комнаті.

— А ті гроші на асекурацию? — спитав вкінци.

— Я післав їх тому адвокатови, Аблеви. Але они мусїли его підкупити, аби мене знищити. Всї мої ощадности вложив я в той дім для матери! Они постановили собі зломити

в Галичині будовано канал, а инші краї заспокоювано відшкодованєм.

Пос. Анґерман (пол. люд.) і пос. Діяманд (с. д.) заявили, що стоять на принципі виконаня закона з 1901 р.

Пос. Крамарж заявив, що леґальність будови галицкого каналу не улягає сумнївови. Коли представителі Галичини домагають ся будови галицкого каналу, то посли инших країв обовязані згодити ся на ті домаганя. Бесідник звертає ся против того, аби закон про водні дороги з 1901 року називано нездійсненим.

Говорив ще пос. Ґломбіньский, пос. Малік і пос. Адлер.

На тім засіданє замкнено. Реченець слідуючого засіданя буде поданий членам комісиї письменно.

Як звістно, делеґациї скликані патентом цісарским на день 28 грудня для уложеня буджетової провізориї на 4 місяці року 1912. Ті засіданя потревають три дні. Головне засіданє делеґаций відбуде ся аж в марті або цьвітни.

Вчера — як доносить Korresp. Austria — відбула ся на запрошенє бар. Фухса нарада членів австрийскої делеґациї, на котрій в імени всіх сторонництв визначено на президента делєґациї п. Доберніґа з німецкої партиї людової. До комісий визначено між иншими: До комісиї справ заграничних др. Біліньского і Ґермана, до войскової Козловского і Скарбка, до скарбової Коритовского і Стапіньского, до босаньскої Цеґліньского і Ґермана, до петицийної Стапіньского. Вкінци предложено на предсїдателїв: комісиї справ заграничних бар. Фухса, скарбової дра Коритовского, войскової Корошеца і петицийної Роллера.

Берлиньский „Lokal-Anzeiger" доносить з Тегерану: В понеділок зібрали ся перед парляментом великі товпи народу, домагаючи ся пояснень від кабінету про стан переговорів з Росиєю. Прийшло до бурливих сцен. Міністрам і послам грожено смертию, коли би уступили перед Росиєю. Міністри заявили, що на публичнім засіданю парляменту дадуть жадані поясненя. Предложеня ради міністрів стремлять до того, щоби російскі условя приняти і о скілько можна затягнути в Росиї нову позичку. — З Льондону знов доносять: В суботу вечером перед будинком перского парляменту в Тегерані зібрала ся велика товпа перских женщин, уоружених револьверами. Вислали они до президента палати депутацию, котра заявила, що участниці тої депутациї застрілять кождого Перса, котрий зрадив би народну справу, уступив перед Росиєю і допустив до видаленя з Персиї Морґана Шустера, добродія перскої держави.

Нині — як доносять з Тегерану — мають російскі войска вирушити в дальший похід з Касвіну до Тегерану.

Новинки.

Львів, 21 грудня 1911.

— **Іменованя.** II. Міністер скарбу іменував в етаті дирекциї скарбової в Чернівцях секретарів скарбових: Авг. Соботкевича і дра Ем. Тарновецкого радниками скарбовими. — П. Міністер рільництва іменував в етаті урядників рахункових Дирекциї лїсів і домен державних: радн. рахунк. Стан. Заржецкого, старшим радником рахунковим, асистента рах. Зигм. Вальтера, официялом рахунк., а практиканта рах. Фридр. Кравза асистентом рахунковим.

Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував почтмайстра Фр. Бучковского в Янові к. Львова, стар. почтмайстром в Грибові.

— **Сьвяточні ферії шкільні.** Міністерство віроісповідань і просьвіти як також робіт публичних — зі згляду на то, що день 24 грудня 1911 припадає на неділю, зарядили, щоби в тих школах середних, державних школах промислових і споріднених школах, в котрих сьвяточні ферії Рождества Христового (після лат. обряду) розпочинають ся правильно дня 24 грудня, замкнено передсьвяточну науку в сїм роцї шкільнім виїмково вже в пятницю дня 22 грудня. Рівночасно краєвим властям шкільним полишено до волї, чи такі самі зарядженя мають видати і для шкіл народних та видїлових.

— **Лїцитациї.** Дня 28 грудня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї Львів - Підзамче публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівки, вина, сушені сливки, товари бляватні, машини рільничі, порожні бочки і т. п. о скілько ті не будуть через інтересованих підняті.

— **Дрібні вісти.** В Червівцях установлено турецкий консулят а консулем іменований Богдан Прункул. — Бурмістром в Лїську вибрано аптикаря Фердинанда Мощеньского. — В бережаньскій ґімназиї застрайкували всї 3 відділи 7 кляси против проф. Парпеса, жида. В бережаньскій ґімназиї учить 5 професорів жидів. — В Сколїм устроїли робітники заняті у фабрицї сїрників демонстраций-ний похід і представили тамошному п. старостї свою нужду, в якій знаходять ся. — Брайндля Оберова ритуальна жінка купця Розенрока втекла від чоловіка забравши єму книжочку каси ощадности на 200 К, золоті ковтки і ґардеробу.

— **Огні.** В стайни Маркуса Райсберґа в Вортковї золочівского повіта вибух сими днями в ночи огонь, котрий до пів години знищив до тла хату, дві стайнї, стодолу, шпихлїр, шопу і 2 сгирти сїжа. Крім того згоріло 21 штук рогатої худоби і 6 коний Шкода виносить около 28.000 К і була обезпечена. Причина огню незвістна. — В Вельварі в Хорватиї згорів вчера вечером о 9 год. великий млин паровий, а шкода виносить 2 міліони корон.

— **Самоубийство.** В городї приниряючім до реальности при ул. Клепарівскій ч. 28 відобрав собі онозди перед полуднем житє вистрілом з револьвера виміреним під броду 26-лїтний муляр Володислав Надорожний. Кула пробила бороду і залетїла аж до мозку. В чверть години по тім Надорожний закінчив житє, а лїкар Товариства ратункового міг вже лиш смерть ствердити. По списаню протоколу через комісию санїтарно-поліцийну відставлено тїло самоубийника до інститута судової медицини. Причина самоубийства незвістна.

мені серце і — як бачите, їм то досить удало ся.

Він поглянув на годинник.

— Час вже їхати на дворець. Їдьте разом, Тініоль, по дорозі дам вам ще деякі порученя для Пужота і Алїсиї.

Вскорі опісля поїхали оба самоїздом на Всхідний дворець.

* * *

Для Кокеніля настало тепер кілька дуже прикрих днів. Слабе вже й так здоровлє его матери потерпіло тяжкий удар в наслїдок пожару і аж по сороквісьмох годинах почав місцевий лїкар говори и з якою такою надією. Сама пані Кокеніль ані на хвилю не стратила надії, що вірна Ернестина приписувала еї веселій вдачи, між тим як лїкар сьміючи ся заявив, що головним ліком на еї недугу є присутність сина.

Як би там не було, Павло Кокеніль побачив вскорі, що его мати почала знов випитувати его про всілякі річи, про які їй ніхто не говорив. Мати і син були під тим взглядом подібніські до себе, обоє мали дуже тонке і виноблене чувство. І не богато часу минуло, як він побачив себе приневоленим розповісти їй цілу правду.

Коли скінчив, она якийсь час сиділа тихо і мовчала. Вкінци поглянула на него і спитала лагідно:

— Але той молодий чоловік? Той Американець, що є зовсім невинний — що буде з ним?

— Він ще у вязници. Слідство против него веде ся дальше.

— А коли его узнають винним, Павле? Атже они мають всілякі докази против него.

— До того чей не прийде — того не можу собі подумати.

— Але не уважаєш того неможливим?

— Зовсім неможливим, ні — але я робив, що міг.

— Они его засудять — говорила дальше. — Той невинний молодий чоловік буде засужений! А ти знаєш то і не робиш нічого?

— Ти несправедлива, мамо. Чи можеш мені вміняти во зло, що твоє житє варте для мене більше як житє пятьдесятьох молодих людий?

Стара мати мовчала хвилю, обіймивши тісно обома своїми руками его сильну руку. Відтак відозвала ся легко докоряючим голосом:

— Мій сину, гадаєш, що твоє житє менше мені дороге, як моє тобі?

— Ні, ні — відповів поволи.

— Ти знаєш, як я тебе люблю, моя дитино; але наших обовязків не сьміємо занедбувати — говорила ніжно, хоч рішучим голосом і показала на портрет хорошого і енерґічно глядячого офіцира, що висїв над еї ліжком. — Коли ми мужчини, то мусимо сповняти нашу повинність; коли ми женщини, то мусимо терпіти, що нам принесе житє. Так говорив твій отець, коли розставав ся зі мною, аби — аби —

— Знаю, мамо.

— І я хотїла би, аби ти в подібнім дусї рішив ся, мій сину. Коли то добре, аби ти ту справу полишив, то я буду тїшити ся, але не хочу, аби ти ві оставляв лиш длятого, що боїш ся — о мене або о що инше!

— Алеж найдорожша мамо!

— Слухай Павле, знаю, як дуже ти мене любиш, але в тім случаю не думай перед усім про мене, лише про твою честь і про честне імя твого вітця.

— Я вже рішив ся — відповів зморщивши чоло. — Я велїв Тініолеви, аби заявив в бразилїйскім посольстві, що прийму там становище. Іду, мамо, до Ріо Жанейро і — беру тебе з собою.

Еї хороше окружене срібним волосєм лице засияло, але она лагідно похитала головою.

— Думаєш лиш про мене, Павле — напоминала з любовію — але чи думаєш також про свою справу? Про того невинного, котрому грозить небезпечність і про того винного, що свобідно ходить?

— О, тому чейже не можу нічого зробити! То так якби я розпочав борбу з цілою Францією.

— Не вір тому! — скрикнула пристрастно. — Такий безбожний чоловік не може уникнути кари! Павле, чи не знаєш нічого вже, чого міг би попробувати? Я була все така горда на тебе, мій сину, тої кривди, яку тобі заподіяли, не можеш спокійно приймати. Правительство мусить признати твої заслуги, оно мусить знов направити то зло, яке тобі зробило. І оно зробить, мусить то зробити, коли тільки виповниш непохотно твій обовязок. — Она перестала і повела рукою по мокрих очах. — А тепер досить о тім! Роздумай собі — додала спокійнїйше. — Говорім тимчасом о чім иншім.

І они змінили розмову, але зерно було вже кинене. Підчас вечера побачила розумна жінка з вдоволенєм, що еї син попадав часто в понуре мовчанє і неспокійно проходжував ся по комнаті; але она не казала нічого і полишила его своїм гадкам. Коли прийшов час до спаня, Павло як звичайно пожелав матери доброї ночи і обернув ся до дверий; але нараз вернув ся і сказав напів засоромленим голосом:

— Мамо, я хотів би в тій справі бути зовсім щирий перед тобою. Перед тим я сказав тобі, що я не в силї нічого більше зробити, але в дійстности є ще можливість, дуже далека можливість, як я міг би того чоловіка ще зловити. Я хотів тобі то сказати, бо — бо мені здавало ся, що мушу то зробити.

(Дальше буде).

— **Маркіянові сьвята.** Дня 24. грудня с. р. відбуде ся в Старім Самборі ювилейний обхід Маркіяна Шашкевича з такою програмою: 1) О год. 10 рано сьпівана Служба Божа з відповідною проповідию. 2) Назва улиці в Старім Самборі іменем Маркіяна Шашкевича. 3) Похід „Соколів“ і „Січий“. 4) О 3 год. з полудня концерт для селян в салї філїя „Просьвіти“. 5) О 8 год. вечером другий концерт. — За Комітет: *о. Данило Лепкий.*

Читальня „Просьвіти“ в Немирові устроює сьвяточний обхід столїтя уродин Маркіяна Шашкевича 25. грудня з програмою: 1) о $9^{1}/_{2}$ богослужене в церкві; 2) о $11^{1}/_{2}$ похід улицею Маркіяна Шашкевича і прочими улицями з церкви до ново вимурованого дому читальнї; 3) засаджене 2-ох дубів і відслонене образа М. Шашкевича; 4) посьвячене дому; 5) о 6 год. вечером концерт в відчитом на дохід читальнї.

Дня 26. с. м. відбуде ся в Городенцї заходом всїх українських місцевих товариств Маркіянове сьвято. Проґрама: О 10 год. рано торжественна Служба Божа з панахидою і проповідию; потім похід „Січий“, „Соколів“, ґімназистів, читалень і инших товариств з музикою головними улицями міста на улицю Маркіяна Шашкевича, відкрите улиці делеґатом громади і відкрите пропамятної таблицї. О 3 год. сьвяточна академія в салї „Народ. Дому“ з промовою, хорами і деклямациями. О 7 год. вечер в тій самій салї ювілейний концерт. Вступ на академію 20 сот. Вступ на концерт від 30 сот. до 2 кор.

— **Про знайдене памятників давної бувальщини** під Берестечком доносять з Волинї до київскої „Ради“: „Скрізь по безмежних просторах України порозкидано стародавні памятки, що сьвідчать про жите наших прапрадідів, але більшість з тих памяток цікавих незвістні ні широкому загалови громадяньства, анї фаховим вченим. Особливо богато таких історичних памяток є на Волині, що вславила ся своїм кровавим минулим. З усїх подій історичного житя на Волинї, звичайно, найбільшу вагу має боєвище під Берестечком, де загинуло 30 тисяч синів своєї батьківщини. Є всї підстави думати, що на берестецкому полї лежить „під спудом“ сила силенна стародавних памяток — „сьвідків слави дїдівщини“.

Між иншим „Поч. Лист.“ пише, що 24 вересня с. р. селяни з с. Пляшової (село се лежить понад річкою Пляшовою за $^{1}/_{2}$ версти від козацких могил) Макар Чернюк, оручи на своєму полї (за версту від козацких могил з боку Берестечка), зачепив плугом одного стародавного мушкета козацкого. Тодї він узяв поліцию й розкопавши землю, натрафив на 33 таких мушкетів та одну польску шпаду. Мушкети лежали всї вкупі й були направлені в оден бік. Шпада, либонь, якогось значного польского вояка, бо оздоблена сріблом; кінець шпади (в четверть аршина) відломлений. Макар Чернюк забрав з землї дула та замки з мушкетів й передав поліциї, а дрібні зелїзні частини лишив у землї. Деревяні частини геть погнили і від них і слїду не лишило ся. Місце знахідки лежить за 80 сяжнїв від 180 телеґрафного стовпа, що по дорозї з м. Берестечка до Пляшової.

Оглядаючи се місце, Виталїй знайшов ще такі подробиції Збруя лежала на глубинї 5—6 вершків. Зелїзні оковки прикладів лежали з боку Берестечка. Поблизу того місця, звідкіля Чернюк добув 33 мушкети, знайшли ще одного, але перебитого на троє. Дві окозки лежали з боку козацких могил. Під тими оковками знайдено частину відрубаної чоловічої руки. Кремінців не було нї коло одного мушкета. Зброю найдено на лінії козацких шанців, де на війсково-топоґрафічній карті зазначені „редути“. За три сяжні від сего місця помітно ще і тепер трохи насип. Трийцять кроків на південь від сего місця натрапили на слїди ватри, що либонь теж відносить ся до тих часів... Цікаво знати, що стане ся зі знайденими річами, чи їх придбають для себе „союзники“, чи они може застрягнуть в руках поліциї?“

— **Конкурси**: І. Головний виділ товариства „Просьвіта“ розписує отсим конкурс з реченцем по день 31 н. ст. грудня с. р. на посаду просьвітно-економічного орґанїзатора на провінциї. Побори виносять звиж 3000 корон річно. Кандидати зволять свої прошеня внести до канцеляриї тов. „Просьвіта“ (Львів, Ринок ч. 10), залучуючи метрику, докази укінчених студий та curriculum vitae. Першеньство будуть мати укінчені академики, або ті, що з яких небудь причин мусїли перервати академічні студиї, як також ті, що викажуть ся вже працею в тім напрямі. Близших інформаций уділить провідник комісиї просьвітно-орґанїзацийної о. Т. Лежогубский або директор канцеляриї тов. „Просьвіта п. А. Гапяк. За головний виділ Товариства „Просьвіта“ у Львові: *Іван Кивелюк*, голова. *Др. Іван Брик*, секретар.

II. Отсим оголошує ся конкурс на посаду трох учителів при школї народній, приватній ОО. Василиян в Дрогобичи з платнею 77 К місячно. Місця до обсадженя є від початку по конець II. курсу в сім шкільнім роцї 1911—1912. Зголошеня висилати на адресу: Ігуменат ОО. Василиян в Дрогобичи.

— **Шпіґуньска спілка.** В слїдчій вязници знаходять ся дос слїдуючі особи арештовані iзза шпіґуньства в користь Росиї: Кухаржевска, Пакула, Харчук, Ґоц, Дрецкий, Беховский, Стецишинова, Сидор, Вербицкий і Олеся з Чайковских Яцишинова, жінка інкасента міского заведеня електричного в Бродах, котру аж оногди арештовано.

Головою і проводирем тої спілки єсть, як вже звістно, Филимон Стецишин, був. офіциянт почтовий в Галичині. Родичі его Яким і Ірина Стецишини мешкають в Старих Бродах. Они мали кількоро дїтий, з поміж котрих той Филимон не хотів учити ся і скінчив ледви 5-ту клясу ґімназияльну а відтак вступив на практику при урядї почтовім в Заболотцях. Пізнїйше яко офіциянт почтовий служив при почті в Бориславі і Бродах. Вкравши в урядї почтовім в Бродах кілька сот корон, пішов на кілька недїль до вязниці. Відсидївши кару, вернув до Старих Бродів і тут сидїв при родинї, але недовго.

Познакомившись з емеритованим старшим стражником скарбовим Володимиром Вербицким, зачав разом з ним укладати всїлякі пляни. Позичивши від Вербицкого трохи готівки, виїхав Стецишин до Голяндиї, де старав ся вступити до кольоніяльного войска. Одержавши мундур і гроші на подорож замість поїхати на голяндскі кольонії, вернув до Галичини і осів знов в Старих Бродах. Дружба між ним а Вербицким стала тепер ще тїснїйша і они оба зачали взаїмно намавляти ся до шпіґуньства в користь Росиї. Вербицкий був вахмайстром від артилериї і піонїрів та умів рисувати, отже Вербицкий рисував всїлякі пляни галицких укріплень а Стецишин вивозив їх до Росиї. Аж остаточно власти впали на слїд тої роботи і арештували Вербицкого та відставили до вязницї в Золочеві. Стецишин втік тодї до Росиї і там зачав роздумувати над зорґанїзованем шпіґуньскої спілки.

Першим спільником став Адам Пакула з Варшави, технїк з обсягу зелїзного токарства. При его помочи перепачковував він материял шпіґуньский, який удало ся викрасти на двірци зелїзничім в Кракові пересувачеви ваґонів Теодорови Харчукови. Харчук походить також із Старих Бродів і єсть тїточним братом Стецишина; він їздив навіть до Соснівця за кордоном і там стрічав ся зі Стецишином.

До тої спілки приступив небавком і третий, Роман Ґоц, 22-лїтний абітуриєнт ґімназияльний і офіциянт Виділу краєвого у Львові, а шкільний товариш Стецишина. Той за сталою платнею висилав єму шпіґуньскі дописи в справах войскових. Дальшим спільником був 26-лїтний Зиґмунт Дрецкий, монтер з Варшави, котрий осів у Львові і не маючи нїякого занятя, приймив до себе на мешкане Пакулу та помагав єму відбирати і надавати зібрані для Стецишина материяли.

Важну ролю грала дальше молода, хороша і елеґантна женщина, Софія Кухаржевска, жінка підурядника зелїзничого з Варшави. Она приїздила до Кракова і Львова під прибраним назвиском Софії Рудскої, жінки лїкаря, ставала в перворядних готелях і в Кракові сходила ся з Харчуком, у Львові з Пакулою і Ґоцким та їздила до родичів Стецищина до Старих Бродів. Коли одного із шкільних товаришів Стецишина, комісаря дирекциї скарбу, п. В. Л. хотїла намовити до шпіґуньства і втягнути его до спілки, той зробив донесене і так цїла справа вийшла перед двома недїлями на верх і Кухаржевску арештовано, а вслїд за тим і других спільників.

Телеґрами.

Ганкав 21 грудня. Потверджуєсь вість о убитю в Чегоу ґенерального директора зелїзниць Туанґфанґа.

Шанґай 21 грудня. На представлене держав відповіли Вутінґфанґ і Танґшаіоі, що зроблять все, що буде в їх силї, щоби вдоволити бажаням представителїв держав; треба однак увзглядняти, що Хінцї ведуть борбу о свободу, права горожаньскі і о справедливе правлїнє. Мир за скоро заключений, міг би мати дуже поважні наслїдки а коли би прийшло до нової революциї, то она могла би бути гірша від теперішної. Треба оперти мир на тревалих основах.

Париж 21 грудня. Нїмецко-францускa умова відійшла вже до сенату. Можна сумнївати ся, чи в виду короткого часу сенат розпічне наради ще тепер чи аж в січни.

Константинополь 21 грудня. Комендант войска в Тріполїсї доносить, що італїяньскі кораблї бомбардували дня 8 с. м. Сирт і знищили кілька домів.

Петербург 21 грудня. В недїлю епископ Евлогій і ґр. Бобрінский виголосять публичні відчити о Холмщинї і проєкті єї відлученя.

Курс львівский.

Дня 20-го грудня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	686·—	694·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	440·—	446·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	545·—	552·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	455·—	465·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4^{1}/_{2}$ прц.	98·60	99·30
$4^{1}/_{2}\%$ листи заст. Банку краєв.	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв.	92·10	92·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^{1}/_{2}$ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$	98·50	99·20
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·70	91·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	106·—	115·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	72·75	78·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	45·75	51·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	79·—	85·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	35·75	39·75
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·50
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·70	118·10
Долар американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.